

Beszámoló a 2015-ös müncheni Erasmus+ programról

A 2015. február 5.-től 26-áig Münchenben tartott Erasmus programban 6 ötvös és 6 fényképész tanuló vehetett részt iskolánkból. Én voltam az egyik szerencsés ötvös tanuló, akit a motivációs levele, és addigi szakmai munkássága alapján kiválasztottak. Feladatunk az volt, hogy 5 nap alatt készítsünk el egy ékszert, szettet vagy egyéb ékszer jellegű tárgyat. Az elkészült ékszereinket az ott tartózkodásunk utolsó hetében megrendezett Inhorgenta Nemzetközi Ékszer- és Óra Kiállításon állították ki az iskola standjánál.

Február 5.-én reggel a Keleti Pályaudvarról indult a vonatunk. A 7 órás út végén megérkeztünk Münchenbe, ahol Hanke úr - a fotósok iskolájának igazgatója - és pár fényképész diák várt minket az állomáson. Miután elfoglaltuk szállásunkat az ottani diákok meghívtak minket egy ismerkedő vacsorára. Másnap meglátogattuk a két fogadóiskolát. Megismertettek minket az ottani szakokkal. Bemutatták a hozzájuk tartozó felszereléseket, pár technológia alapját.

Az ötvös iskolában megismertettek minket az ottani képzési rendszerrel. A két év alapszak után náluk egy év master képzés következik. A tanítás duális képzésben történik. A tanulók a szakmai gyakorlatot külső cégeknél sajátítják el. Elméleti és felzárkóztató napokon találkoznak az iskolában. Minden osztálynak külön hely volt berendezve. Külön helységek voltak az ezüst- és szerszámoknak, külön savazó- illetve zománcm helyük is volt. Nekem leginkább a master képzésesek helye tetszett. Nagyon világos volt, barátságos, szinte családi volt a légkör. A munkahelyükben egy konyha nyílt mindenféle felszereléssel, asztalokkal, székekkel. Úgy tűnt az munkabeosztásuk nem olyan feszített, mint nálunk volt. Megismerkedtünk Dorissal és Bernharddal, akiknek a felügyelete alatt voltunk. Ők segítettek elkészíteni a tárgyainkat. A hétvégén ezek után szabad volt, városnézéssel, sétával töltöttük.

Az iskolában a munkaidő negyed kilenckor kezdődött, és négy és öt óra között ért véget, de kérésre maradhattunk akár tovább is. A tanárok nagyon rugalmasak voltak. Bármilyen kéréssel nyugodtan fordulhattunk hozzájuk. Pár új szakmai fogást is mutattak nekünk. Az alapszakosok nagy helyben voltunk elhelyezve. Az egész munkahelyben csak mi 6-an voltunk, 1-2 nap kivételével, amikor az ottani diákokkal találkoztunk. Az ottani tanulók nagyon barátságosak voltak. Többször odajöttek érdeklődni mit készítünk, hogyan haladunk. Ők is megmutatták, hogy min dolgoznak éppen.

Én egy vörösréz és sterling ezüstből terveztem elkészíteni. Egy próbadarabot már az itthoni iskolában is készítettem, akkor úgy tűnt, hogy minden rendben fog menni, de sajnos kint nem sikerült olyanra elkészítenem a gyűrűt, mint amilyenre szerettem volna. Ennek oka az volt, hogy a kinti iskolában nem volt olyan féldomború henger, mint amivel itthon dolgoztam. Az utolsó 3 napban a gyűrű technológiájának mintájára egy szett mellett döntöttem. Először egy medált készítettem, de végül maradt annyi időm, hogy egy pár fülbevalót is csináljak mellé. A munkahelyben töltött napok után nagyon fáradtak voltunk, és alig vártuk, hogy visszaérjünk a szállásra. Ezen a héten más programot nem is nagyon szerveztünk. A tanárok nagyon segítőkészek voltak, és minden feltételt próbáltak megteremteni, hogy létrejöjjön az elképzelésem. Az utolsó napon éppen befejeztem mindent. Ezután egy gulyáslevessel kedveskedtünk a tanároknak, és az ottani diákoknak.

Doris pénteken múzeumlátogatást szervezett nekünk. Néhány ottani diákkal együtt mentünk. Olyan feladatot kaptunk, hogy a múzeumban lévő festményeken szereplő ékszereket figyeljük meg, és rajzoljuk le. Ezután körbevezetett minket a város egy részén. Megmutatott pár helyet, ahonnan a kilátás is gyönyörű volt. Késő délután elvitt minket egy barátjához, akinek arany- és ezüststúdiója van. Itt megtekinthettük az ékszereket, és ami még talán jobban is érdekelt minket, az ottani szerszámokat. Doris ajánlott pár programot a

következ hétre, mivel az iskola a farsang miatt zárva volt. Mondta, hogy bármikor kereshetjük t, is szívesen eljön velünk bárhova, és mutat még pár érdekességet.

A hétvégi pihenés utáni els három nap múzeumokat látogattunk. Az egyik nap Hanke Úr körbevitt minket a városban. Délután egy nagy sétát tettünk az angol kertben, ami az egyik legnagyobb városi parkja Európának. Így télen hóval fedve is legalább olyan gyönyörű volt, mint amilyen tavasszal lehet. Ezután elvitt minket az October Fest helyszínéül szolgáló térre, ami ilyenkor egy hatalmas, üres, betonnal fedett terület. Végül ellátogattunk az Olimpiaparkba, ahol a kilátóba is felmentünk. Kár hogy köd volt, mert különben az Alpokig is ellátnak volna. A karneválra is kinéztünk egyik nap, aminek Münchenben nagy hagyománya van. A fiataloktól kezdve az időkig szinte mindenki beöltözött, és alig lehetett a téren megmozdulni akkora tömeg volt. Nagyon sok érdekes és egyedi jelmezt láthattunk.

A hét második felében megérkezett Richárd tanár úr, az itthoni iskola egyik mestere. Intézte az iskolánk standjának dolgait az Inhogenta kiállításon. Érkezése után a kiállítást megelző napon felállítottuk a standunkat. Elhelyeztük a vitrineket, és benne az ékszereket. Mind a 6-an kiállíthattuk az ott kint készített tárgyunkat. Egy külön helyet foglaltak el az egyik vitrinben. A rendezvénynek 6 főcímű csarnok adott helyet. A világ minden részéről érkeztek kiállítók. Több magyarral is találkoztunk. Minden tematikának volt külön csarnoka. Nem csak ékszerek, hanem órák, szerszámok, drágakövek is megtekinthetők és megvásárolhatók voltak. A kiállítás kitűnő terep volt új kapcsolatok, illetve üzletek kötésére. A rendezvény mind a 3 napján nyitástól zárásig ott voltunk. A mi standunknál mindig ott kellett lennie valakinek, hogy fogadja az érdeklődőket. A többiek szabadon körülnéztek a kiállítás területén. Úgy érzem kellett is ez a 3 nap, mert még így sem tudtam mindent végigjárni. A kiállítás arra is alkalmas volt, hogy megismerjük a jelenleg divatos technikákat, új technológiákkal ismerkedtünk meg, egész idő alatt előadásokra is be lehetett ülni, valamint vettem pár ékszer alapanyagot. Az utolsó nap végén lebontottuk a standunkat, és elpakoltuk az ékszereket.

Az utolsó pár napban még megnéztünk egy-két múzeumot. Nekem a kedvencem az egyiptomi múzeum volt, ahol több ezer éves ékszereket is láthattunk. Az utolsó előtti nap estéjén Hanke Úr meghívott minket egy búcsúvacsorára az egyik étterembe. Mondta, hogy bármikor kereshetjük t, továbbra is szívesen segít nekünk. Az indulás reggelén miután elhagytuk a szállást, mentünk is ki a pályaudvarra. Hanke Úr ide is kikísért minket, és mindenkinek ajándékkal kedveskedett. A vonatút nekem hosszabbnak tűnt, mint érkezésünkkor, de már vártam, hogy hazaérkezzek. Nagyon tartalmas volt ez a 3 hét, és sok új élménnyel, tapasztalattal gazdagodtunk.

Kiss Evelin